

българитѣ, особено за офицеритѣ, и казваше, че не е срещналъ въ живота си офицеръ, който може да направи нѣкому добро. Азъ го слушахъ, но нищо не му възразявахъ. Ние минахме презъ Камчията и въ 12 ч. в. стигнахме въ Месемврия. Казвамъ му: Тази вечеръ ще отидемъ при постовия офицеръ. — Какъ така? Шегувате ли се съ мене? Тамъ веднага ще ни арестуватъ. — Нищо, ще се опитаме. Отидохме до поста, похлопахме на вратата, и веднага единъ младъ офицеръ излѣзе и любезно ни покани да влѣземъ. Запита ни отде идемъ, и така влѣзохме въ разговоръ съ него цѣли два часа. Следъ това ни предложи чай, ядене и ни задържа да нощуваме при него. Сутринтъ се приготвихме за пжтъ. Младиятъ офицеръ излѣзе съ насъ да ни изпрати. Придружи ни на единъ километъръ разстояние вѣнъ отъ града. Тогава моятъ приятелъ се обърна къмъ мене и каза: Има добри хора и между офицеритѣ. Казвамъ: има добри хора навсѣкжде по свѣта, но трѣбва да се намѣрите въ 12 ч. в. при този младъ офицеръ, за да се увѣрите въ това.

Следователно, разчитайте на добритѣ хора въ свѣта, които, за злото, сж неподвижни като материята; за доброто сж подвижни като живота и сж разумни като Духа, който работи въ тѣхъ.

*

4. Съборна беседа отъ Учителя, държана на 3 септемврий, 10 ч. с., 1933 г. София. — Изгрѣвъ.
